

De Sint-Amanduskerk in Outer

De vroegste geschiedenis van de Sint-Amanduskerk in de Smid Lambrechtstraat gaat terug tot de 12de eeuw. Het bedehuis was oorspronkelijk in het bezit van de abdij van Honnecourt, en pas in 1709 kreeg Outer zijn eigen pastoor. Van de gotische kerk bleef enkel de onderbouw van de vierkante westtoren bewaard. De kerk verkeerde, blijkens de dekenale visitatieverslagen, omstreeks het midden van de 17de eeuw in een verwaarloosde toestand. Nog in 1698 was het koor met stro gedekt. In 1725 werd de kerk grondig hersteld en van een gewelf voorzien. In 1752 werden het dak en de muren van de toren opgeknapt, waarvan de muurankers '1752' net onder de galmgaten getuigen. Drie jaar later werd de kerk geplaveid met blauwe natuursteen en witte marmer. In 1830 werden uitbreidingswerken gerealiseerd volgens plannen van de Ninoofse architect Van Impe, en in 1846 werd een nieuw koor gebouwd. Begin jaren 1970 werd de kerk grondig hersteld.

De Sint-Amanduskerk bestaat uit een driebeukig schip onder één dak, met ingebouwde westtoren, een driezijdig afgesloten koor en een noordelijke en zuidelijke sacristie. In het interieur zijn vermeldenswaard: de 16de-eeuwse doopvont, twee portiekaltaren in gemarmerd hout uit de 17de eeuw, de 18de-eeuwse fraai gesculpteerde lambrizeringen, de kerkmeesterbank, het koorgestoelte en de preekstoel.

Boven het hoogaltaar hangt een merkwaardig schilderij: "De discipelen van Emmaüs". Leuk detail: pastoor Victor Haelterman, broer van juffrouw Maria Haelterman, schenkster van het doek, staat erop afgebeeld. Het werk is van de hand van Jules van Wanzeele (°1881 – †1962), een ingeweken Ninovieter die veel taferelen schilderde voor kerken en kapellen in het Ninoofse en de omgeving. Zo kwamen ook de muurschilderingen in de intussen gesloopte Ninoofse Theresiakerk, de "Trezekenskerk", van zijn hand.